

i Virkeligheden have for lidt at bestille og i Virkeligheden ogsaa have en for lille Løn. Jeg ved godt, det ikke er Tilfældet alle Vegne. Jeg ved, at der er Embeder, hvis Indehavere have endogsaa meget at bestille — jeg behøver bare at henpege paa de højere Embedsmænd indenfor Ministerierne. Deres Tid er overordentlig optagen, det er en Mands fulde Arbejde, der kræves af dem, ja, mange Gange maaske endogsaa mere. Men saa er der til Gengæld andre Embeder, som kræve for lidt Arbejde, og som ogsaa give for lidt Løn. Overhovedet have vore højere Embedsmænd helt igennem vistnok for lidt Løn, saa at det opfordrer dem til at tage andet Arbejde og skaffe sig Fortjeneste paa anden Maade, da de have for lidt Arbejde at yde i Statens Tjeneste.

Det glædede mig under Forhandlingerne i Gaar at høre, at der her i dette Ting dog er nogle tilbage, som se med en vis Velvillie paa Tantiemesystemet, som vi jo have benyttet indenfor Jernbaneanetaten i de senere Aar. Som Forhandlingen gik de foregaaende Dage, skulde man tro, at denne Velvillie ganske var blæst bort, og at alle vare optændte af et uslukkeligt Had til Tantiemen. Som sagt, det glæder mig, at jeg ikke er den eneste i dette Ting, som mener, at denne Lønningsmaade er god og sund. Jeg beklager meget, at den højtærede Minister er gaaet bort fra denne Lønningsmaade i sin Helhed. Jeg vilde ønske, at det var blevet ved at være, som det har været hidtil. Jeg har virkelig søgt at gennemskue Forholdet saa meget som muligt, og jeg kan ikke se, at Tantiemen paa noget Punkt har virket uheldigt i Jernbanernes Administration. Det kan være — det tror jeg ogsaa —, at den har bidraget noget til at fremme Spar-sommelighed, men den har, mig bekendt, ikke i et eneste Tilfælde bidraget til, at der blev sparet mere end nødvendigt, Økonomi, streng Økonomi er jo nødvendig i enhver Forretning, og i Særdeleshed i en saa stor Forretning som Jernbaneanetaten er den absolut nødvendig. Et Tantiemesystem fremmer unægtelig Økonomi, men naar man har hæderlige Embedsmænd, tror jeg ikke, den fremmer Økonomi mere, end ret og godt er.

Og naar jeg ikke mener, der spares mere end nødvendigt, er det, fordi jeg ved en Sammenligning mellem Banernes Styrelse her i Landet og i andre Lande virkelig kommer til det Resultat — og dertil maa nødvendigvis enhver, som kender Forholdene i Udlandet, komme —, at Jern-

banerne her i Landet styres bedre, og at Forholdene ved Jernbanerne ere bedre end i de fleste andre Lande, jeg kunde sige alle andre Lande i Europa. Skulde jeg undtage noget, skulde det maaske være vort Naboland hinsides Sundet. Hvor man rejser i Udlandet, maa man indrømme, at Betjeningen der ikke staar paa Højde med Betjeningen her i Landet. Renligheden i Kupeerne lader meget tilbage at ønske og staar langt tilbage for Renligheden her i Landet. Togenes Punktighed er fuldkommen saa stor og større her i Landet end i Udlandet. Man risikerer oftere ved Rejser i Udlandet end her i Landet, at Toget kommer efter den fastsatte Tid. Og naar jeg gaar til det vigtigste, Jernbanernes Sikkerhed, tror jeg ogsaa, at vi i den Henseende staa over Udlandet. Det er jo desværre saa, at der er sket Ulykker, og ikke saa ganske faa, paa vore Baner, men naar man sammenligner dem med de Ulykker, der ske i Udlandet, tror jeg alligevel, at baade Ulykkernes Antal og Omfang ere forholdsvis mindre her i Landet end i Udlandet.

Jeg er derfor en ivrig Tilhænger af Tantiemesystemet, fordi jeg ikke tror, det paa nogen Maade skader, men mener, at det kun gavner. Nu er det vel saa, at det er skrinlagt for Bestillingsmændenes Vedkommende, efter at den højtærede Minister ikke har fastholdt det her paa Forslaget, men jeg haaber dog, at man vil bibeholde det for de højere Embedsmænds Vedkommende. Jeg tror, det vilde være absolut forkert, hvis man afskaffede det, og at man hurtigt vilde komme til at angre dette Skridt.

Det er jo en ret stor Sum, den Lønforhøjelse, Tjenestemændene skulle have, løber op til, og det er jo ganske naturligt, at naar Etaterne skulle ud med saa mange flere Penge, maa de ogsaa tænke over, hvordan Pengene skulle komme ind igen. Det kan ikke nytte, man siger: Vi blive ved at køre, som vi have gjort hidtil, baade i Postvæsenet og i Jernbanevæsenet, og vi tage Pengene ud af Statskassen. Det forekommer mig, at det vilde være i høj Grad uretfærdigt. Jeg finder, at der maa findes Indtægtskilder indenfor Etaterne, som gøre det muligt at foretage disse Lønforbedringer. Jeg tror, at den højtærede Minister har været heldig med at finde de Steder, hvor Forhøjelserne skulle lægges. Derom kan der jo dog ogsaa forhandles i et Udvalg, og det kan jo være, at der der vil blive foretaget en Omlægning, og at man vil finde bedre Poster, hvor man kan tage